

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 610/2022

23.06.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Невенке Важић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела незаконит лов из члана 276. став 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Милене Вучић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Нишу Кппр 61/22 од 11.03.2022. године и Кв 253/22 од 01.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 23.06.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милене Вучић, поднет против правноснажних решења Основног суда у Нишу Кппр 61/22 од 11.03.2022. године и Кв 253/22 од 01.04.2022. године.

Образложење

Решењем судије за претходни поступак Основног суда у Нишу Кппр 61/22 од 11.03.2022. године, усвојен је предлог ОЈТ у Нишу Кт 2910/21 Кео 74/22 од 09.03.2022. године, за изрицање мере безбедности одузимања предмета у предмету осумњиченог АА.

Решењем већа из члана 21. став 4. ЗКП Основног суда у Нишу Кв 253/22 од 01.04.2022.године, одбијена је жалба браниоца осумњиченог АА, адвоката Милене Вучић, изјављена против решења судије за претходни поступак Основног суда у Нишу Кппр 61/22 од 11.03.2022. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА, адвокат Милене Вучић, због повреде кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и утврди да је наведеним побијаним решењима повређен кривични закон на штету окривљеног или да укине побијана решења и врати предмет првостепеном суду на поновно одлучивање или да преиначи првостепено решење и одбије предлог за одузимање предмета.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2 ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а у образложењу захтева наводи да је у односу на окривљеног АА примењен институт одлагања кривичног гоњења и донето решење о одбачају кривичне пријаве, након чега је по предлогу јавног тужаиоца ОЈТ судија за претходни поступак изрекао меру безбедности одузимања предмета и то ловачке пушке марке „ЦЗ калибра 1270 фабр.бр. ..“ и оружног листа издатог од ПУ Ниш, иако је у конкретној ситуацији према окривљеном примењено начело опортунитета из члана 283. ЗКП, на основу кога је јавни тужилац одложио кривично гоњење према окривљеном, што значи да није ни вођен кривични поступак, па суд није надлежан за доношење решења о одузимању предмета. Бранилац у захтеву истиче чињеницу да кривични поступак формално није ни покренут, чиме је по мишљењу одбране искључена надлежност суда за поступање и доношење овакве одлуке, на који начин бранилац указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

У предистражном поступку за кривична дела за која се гоњење предузима по службеној дужности, у оквиру надлежности јавног тужиоца, између осталог, јавни тужилац је овлашћен да одлучује о одлагању кривичног гоњења (члан 43. став 2 тачка 2) ЗКП) и да у случају доношења одлуке – наредбе о одлагању кривичног гоњења (члан 283. ЗКП) и у случају испуњења свих обавеза од стране осумњиченог које су му одређене том наредбом и на начин одређен истом, јавни тужилац доноси решење о одбацивању кривичне пријаве (члан 283. став 3. ЗКП), којим се окончава поступак поводом поднете кривичне пријаве.

У таквој ситуацији, када је кривични поступак окончан, али не одлуком суда уз коју се може изрећи мера безбедности одузимања предмета у складу са законом, већ на други начин у који спада и одбацивање кривичне пријаве по члану 283. став 3. ЗКП, суд може накнадно изрећи меру безбедности одузимања предмета под условима из члана 535. став 1. ЗКП, односно само ако је реч о предметима чије одузимање је по кривичном закону неопходно ради заштите интереса опште безбедности или разлога морала.

Одредбом члана 535. став 1. ЗКП прописано је да предмети чије одузимање је по кривичном закону неопходно ради заштите интереса опште безбедности или разлога морала, одузеће се и кад се кривични поступак не заврши пресудом којом се оптужени оглашава кривим или решењем о изрицању мере безбедности обавезног психијатријског лечења. Ставом 2. истог члана прописано је да решење о одузимању

предмета из става 1. овог члана доноси суд који је надлежан за суђење у првом степену.

У конкретном случају, донето је решење о одбацивању кривичне пријаве против окривљеног АА у смислу члана 283. став 3. ЗКП, након што је испунио обавезе из наредбе јавног тужиоца о одлагању кривичног гоњења за кривично дело незаконит лов из члана 276. став 1. КЗ. Судија за претходи поступак Основног суда у Нишу је на предлог јавног тужиоца изрекао меру безбедности одузимања предмета и то ловачке пушке марке „ЦЗ калибра 1270 фабр.бр. ..“ и оружног листа издатог од ПУ Ниш.

Правилно је, по оцени овога суда, поступио првостепени суд који је донео решење о одузимању предмета применом члана 535. ЗКП, као и другостепени суд који је одбио жалбу браниоца окривљеног на ово решење, налазећи да наведена ловачка пушка са оружним листом мора бити трајно одузета ради заштите интереса опште безбедности, јер постоји опасност да ће се поново употребити, при чему је одредбом члана 276. став 5. КЗ прописано обавезно одузимање средстава за лов.

Ово имајући у виду цитиране одредбе члана 535. ЗКП, које прописују искључиво надлежност суда за доношење решења о одузимању предмета у ситуацији када кривични поступак није покренут, а у складу са ставом Врховног касационог суда донетог у вези са спорним питањима око којих није постигнута сагласност представника апелационих судова од 30.03.2018. године, да је судија за претходни поступак надлежан за доношење решења о одузимању предмета сходно члану 535. ЗКП и у другим случајевима, када кривични поступак није покренут.

Самим тим, побијаним правноснажним решењима није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, на коју се поднетим захтевом браниоца неосновано указује.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић